

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 stycznia 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 z późn. zm.) przeliczył B. M. świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2019 roku, to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1127,66 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1981 do 2010. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 44,79 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 27 lat, 3 miesięcy i 24 dni oraz nieskładkowe w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 8 dni. Zakład wskazał, że przeliczył świadczenie rentowe z uwzględnieniem okresu pracy od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. i od 2.01.2014 r. do 30.09.2019 r. oraz okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 01.09.2012 r. do 02.10.2012 r. i okresu urlopu wychowawczego od 07.07.1989 r. do 30.09.1992 r. i od 24.08.1995 r. do 30.11.1999 r. Podstawa wymiaru świadczenia została przeliczona z uwzględnieniem zatrudnienia w firmie (...) w okresie od 02.01.2014 r. do 31.12.2018 r. Za okres zatrudnienia w firmach (...) od 01.12.1999 r. do 31.01.2001 r. oraz (...) od 02.12.2002 r. do 02.08.2003 r. przyjęto wynagrodzenie minimalne. Zakład pouczył ubezpieczoną, że ponowne przeliczenie świadczenia nastąpi po przedłożeniu wniosku wraz z załączonymi dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu i zaświadczenia z PUP. Organ wskazał nadto, że brak jest możliwości wypłaty wyrównania świadczenia od dnia nabycia uprawnień do renty, gdyż w myśl art. 129 ustawy emerytalnej świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak, niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. (decyzja k. 157 – 158 verte akt ZUS)

Od powyższej decyzji B. M. odwołała się w dniu 20 stycznia 2020 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej zmianę i przyznanie w myśl art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawa do wyrównania świadczenia rentowego od daty pierwotnego wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy wraz z ustawowymi odsetkami. Ubezpieczona podkreśliła, że w dacie złożenia wniosku o rentę przedłożyła w organie rentowym wszystkie wymagane dokumenty a mimo to organ rentowy w sposób błędny dokonał ustalenia wysokości jej kapitału początkowego na skutek czego świadczenie rentowe zostało zaniżone. (odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. ZUS wskazał, że w wyniku złożonego przez ubezpieczoną odwołania od decyzji z dnia 20.03.2019 r. o ustaleniu kapitału początkowego, które zainicjowało postępowanie sądowe o sygn. akt VIII U 1283/19, na mocy decyzji z dnia 29.01.2020 r. wypłacono ubezpieczonej wyrównanie świadczenia za okres od 1.04.2019 r., tj. od miesiąca złożenia odwołania. Organ rentowy wskazał, że dopiero w trakcie wyżej wymienionego postępowania sądowego Sąd doręczył mu w dniu 7.06.2019 r. pismo wnioskodawczyni z załączonymi dokumentami w postaci: poświadczonych za zgodność: zaświadczenia RP – 7 za okres zatrudnienia w Spółdzielni od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. oraz aktów urodzenia dzieci. ZUS podkreślił, że dopiero w oparciu o powyższe dokumenty możliwym było przeliczenie świadczenia rentowego. (odpowiedź na odwołanie k. 13 – 14)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. w dniu 11 października 2011 r. złożyła do organu rentowego wnioski o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Do przedmiotowego wniosku nie załączono dokumentów dotyczących okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. W kwestionariuszu okresów składkowych i nieskładkowych nie wskazano tego okresu. (wniosek k. 1 – 5 verte, kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k. 7 verte I plik akt ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. decyzją z dnia 10 listopada 2011 r. odmówił B. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS, z dnia 4 listopada 2011 r., nie stwierdzające u wnioskodawczyni niezdolności do pracy. (decyzja k. 56 I plik akt ZUS)

W dniu 3 października 2012 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym ponowny wniosek o świadczenie rentowe. Do przedmiotowego wniosku B. M. załączyła świadectwo pracy z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej opatrzone nieczytelnym podpisem osoby wystawiającej dokument w zastępstwie. (wniosek k. 1 – 4 II plik akt ZUS)

Decyzją z dnia 26 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał B. M. świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 3 października 2012 roku, to jest od daty nabycia uprawnień do świadczenia. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.2000 r. do 12.2009 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 34,08 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 15 lat i 1 miesiąca, nieskładkowe w ilości 2 lat i 3 miesięcy oraz uzupełniające – 7 lat i 8 miesięcy. Zakład wskazał, że w celu ewentualnego zaliczenia do stażu pracy okresu opieki nad dziećmi w wieku do 4 lat należy przedłożyć akty urodzenia dzieci i oświadczenie o sprawowaniu osobistej opieki. Organ podkreślił też, że nie zaliczono do stażu pracy okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. z uwagi na fakt, że przedłożone świadectwo pracy nie spełnia wymogów formalnych, gdyż opatrzone jest nieczytelnym podpisem osoby wystawiającej dokument w zastępstwie. ZUS pouczył wnioskodawczynię, że w celu zaliczenia powyższego stażu pracy należy w terminie 1 miesiąca przedłożyć prawidłowe świadectwo pracy bądź zaświadczenie z archiwum. Doręczenie zaś dokumentów po upływie ww. terminu będzie skutkowało rozpatrywaniem uprawnień od miesiąca, w którym zgłoszony zostanie ponowny wniosek. Wymieniona decyzja zawierała także pouczenie o jej zaskarżalności. (decyzja k. 71 – 72 II plik akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie złożyła dodatkowych dokumentów w terminie 1 miesiąca od doręczenia decyzji z dnia 26 listopada 2012 r. oraz nie złożyła odwołania od przedmiotowej decyzji. (decyzja wraz z załącznikami k. 11 – 27, k. 71 – 72 II plik akt ZUS)

Decyzją z dnia 20 marca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego B. M.. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 24.354,77 zł. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1985 r. do 31 grudnia 1995 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 22,06 %. Do stażu kapitałowego przyjęto okresy: składkowe w ilości 4 lat i 10 dni oraz nieskładkowe w ilości 9 miesięcy i 15 dni. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów: od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r., od 07.07.1989 r. do 30.09.1992 r. i od 24.08.1995 r. do 31.12.1998 r., gdyż nie zostały one należycie udowodnione. W załączniku do decyzji organ rentowy ponownie poinformował wnioskodawczynię, że nie przedłożyła aktów urodzenia dzieci oraz prawidłowo wystawionego świadectwa pracy z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej. (decyzja k. 131, załącznik do decyzji k. 133 II plik akt ZUS)

Od powyższej decyzji ZUS ubezpieczona złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 1 kwietnia 2019 r. (odwołanie k. 3 załączonych akt o sygn. VIII U 1283/19)

W dniu 29.05.2019 r. w toku postępowania o sygn. akt VIII U 1283/19 zainicjowanego wskazanym wyżej odwołaniem wnioskodawczyni przedłożyła odpisy skrócone aktów urodzenia dzieci oraz oryginał zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej dotyczące okresu od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. (odpisy skrócone aktów urodzenia dzieci k. 10 załączonych akt o sygn. VIII U 1283/19, oryginał zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej z dnia 21.07.2000 r. k. 10 załączonych akt o sygn. VIII U 1283/19)

Powyższe dokumenty w postaci kopii potwierdzonych za zgodność doręczono do organu rentowego w dniu 7.06.2019 r. (kopia skróconych aktów urodzenia dzieci, kopia zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej wraz z prezentatą k. 170 – 172 II plik akt ZUS)

Decyzją z dnia 3 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego B. M.. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 69.070,32 zł. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1992 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 50,43 %. Do stażu kapitałowego przyjęto okresy: składkowe w ilości 10 lat, 4 miesiące i 19 dni oraz nieskładkowe w ilości 9 miesięcy i 15 dni. (decyzja k. 142 – 142 verte II plik akt ZUS)

W dniu 30 września 2019 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o przeliczenie świadczenia rentowego w związku z ponownym ustaleniem wysokości jej kapitału początkowego. (wniosek k. 145 II plik akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 stycznia 2020 roku organ rentowy przeliczył B. M. świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2019 roku, to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1127,66 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1981 do 2010. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 44,79 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 27 lat, 3 miesiące i 24 dni oraz nieskładkowe w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 8 dni. Zakład wskazał, że przeliczył świadczenie rentowe z uwzględnieniem okresu pracy od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. i od 2.01.2014 r. do 30.09.2019 r. oraz okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 01.09.2012 r. do 02.10.2012 r. i okresu urlopu wychowawczego od 07.07.1989 r. do 30.09.1992 r. i od 24.08.1995 r. do 30.11.1999 r. Podstawa wymiaru świadczenia została przeliczona z uwzględnieniem zatrudnienia w firmie (...) w okresie od 02.01.2014 r. do 31.12.2018 r. Za okres zatrudnienia w firmach (...) od 01.12.1999 r. do 31.01.2001 r. oraz (...) od 02.12.2002 r. do 02.08.2003 r. przyjęto wynagrodzenie minimalne. Zakład pouczył ubezpieczoną, że ponowne przeliczenie świadczenia nastąpi po przedłożeniu wniosku wraz z załączonymi dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu i zaświadczenia z PUP. Organ wskazał nadto, że brak jest możliwości wypłaty wyrównania świadczenia od dnia nabycia uprawnień do renty, gdyż w myśl art. 129 ustawy emerytalnej świadczenie wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak, niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. (decyzja k. 157 – 158 verte akt ZUS)

Decyzją z dnia 29 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję z dnia 3 stycznia 2020 r. i z urzędu przeliczył świadczenie rentowe ubezpieczonej od dnia 1.04.2019 r., tj. od miesiąca złożenia odwołania do Sądu.

Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 przytoczonej ustawy wyniosła 1127,66 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1981 do 2010. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 44,79 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 26 lat, 9 miesięcy i 24 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 lat, 11 miesięcy i 8 dni. Tytułem wyrównania renty za okres od 01.04.2019 r. do 31.08.2019 r. wyliczono należność w kwocie 1134,15 zł brutto. (decyzja k. 168 – 169 verte II plik akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w załączonych do akt sprawy aktach ZUS wnioskodawczyni B. M. oraz aktach sądowych o sygn. VIII U 1283/19. Zebrane dokumenty nie nasuwają wątpliwości i pozwalają tym samym na wydanie rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie B. M. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 116 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 53 z późn. zm.) postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. (ust. 5)

Zgodnie z treścią § 27 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 roku, Nr. 237, poz. 1412) dowody z dokumentów, pisemne zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia zainteresowanego powinny być dołączone do wniosku w oryginale.

W myśl art. 114. ust. 1. ustawy emerytalnej prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z treści § 22 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. z 2011 roku poz. 237, nr 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Według art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Stosownie do treści art. 133 ustawy emerytalnej w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że do pierwotnego wniosku o świadczenie rentowe wnioskodawczyni B. M. nie załączyła żadnego dokumentu dotyczącego okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. i nawet wskazała tego okresu jako okresu składkowego.

Dopiero wraz z kolejnym wnioskiem o świadczenie przedłożyła świadectwo pracy, które jednak było nieprawidłowo wystawione, gdyż było opatrzone nieczytelnym podpisem osoby wystawiającej dokument w zastępstwie. Z uwagi na powyższe organ rentowy w decyzji przyznającej prawo do renty z dnia 26.11.2012 r. zawarł szczegółowe pouczenie jakie dokumenty i w jakim terminie wnioskodawczyni powinna złożyć w uzupełnieniu do złożonego wniosku. Zakład wytłumaczył wyraźnie, że tymi dokumentami mają być: odnośnie okresu zatrudnienia w Spółdzielni - prawidłowe świadectwo pracy bądź zaświadczenie z archiwum a w zakresie okresu sprawowania opieki nad dziećmi – akty urodzenia dzieci.

Pomimo jednak wyraźnego pisemnego pouczenia zawartego w decyzji przyznającej świadczenie wnioskodawczyni w określonym terminie nie przedłożyła w ZUS żadnych dokumentów mających wpływ na wysokość renty oraz nie zaskarżyła decyzji.

Podkreślić należy, że także w załączniku do decyzji z dnia 20 marca 2019 r. o ustaleniu wartości kapitału początkowego B. M., Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie w sposób czytelny i wyraźny ponownie poinformował wnioskodawczynię, że nie przedłożyła aktów urodzenia dzieci oraz prawidłowo wystawionego świadectwa pracy z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej.

Ubezpieczona pomimo pouczenia przez ZUS dopiero w toku postępowania sądowego o sygn. akt VIII U 1283/19 zainicjowanym odwołaniem złożonym do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 1 kwietnia 2019 r. przedłożyła dokumenty mające wpływ na wysokość przyznanego świadczenia rentowego. Były to dokumenty w postaci żądanych przez organ rentowy: odpisów skróconych aktów urodzenia dzieci oraz oryginału zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 z (...) Spółdzielni Pracy im. (...) Fornalskiej dotyczącego okresu od 23.03.1981 r. do 31.07.1987 r. Powyższe dokumenty wpłynęły do organu rentowego w dniu 7.06.2019 r..

W tym stanie rzeczy wskazać należy, że nieuzasadnione jest przyznanie ubezpieczonej prawa do wyrównania przeliczonej renty od daty złożenia pierwotnego wniosku o świadczenie rentowe. Ubezpieczona pomimo prawidłowych pouczeń zawartych w decyzjach ZUS z dnia 26 listopada 2012 r. oraz 20 marca 2019 r. złożyła stosowane dokumenty dopiero w załączeniu do odwołania z dnia 1 kwietnia 2019 r., a wpłynęły one do organu rentowego w czerwcu 2019 r. Do tej daty w aktach ZUS brak oryginału prawidłowych dokumentów bądź ich kopii potwierdzonych za zgodność.

W niniejszym postępowaniu wnioskodawczyni nie wykazała, że organ rentowy już w 2011 r. bądź 2012 r. był w posiadaniu prawidłowej dokumentacji ze spornych okresów. Jak już wskazano w aktach ZUS znajdują się kopie prawidłowych dokumentów z datą wpływu – 7 czerwca 2019 r.

W ocenie Sądu zaś sprzeczne z zasadami logiki jest, że organ rentowy wzywałby kilkakrotnie ubezpieczoną do złożenia prawidłowej dokumentacji za sporny okres, gdyby sam był już w posiadaniu tej dokumentacji.

Na mocy natomiast art. 133 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawczyni w dniu 1 kwietnia 2019 r. złożyła odwołanie do którego przedłożyła oryginalną dokumentację, a zatem od tej daty należało wypłacić wyrównanie renty ubezpieczonej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie wnioskodawczyni jako niezasadne oddalił.

Zarządzenie : odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

K.B